

ÎNCHEIERE

20 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Tamara Chișca-Doneva
Judecătorii Ala Cobăneanu, Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Inspectoratul de Poliție Rîșcani, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Inspectoratul de Poliție Rîșcani împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cu privire la contestarea actului administrativ, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de Inspectoratul de Poliție Rîșcani și modificată hotărîrea Judecătoriei Buiucani municipiul Chișinău din 26 noiembrie 2015

c o n s t a t ă

La 28 ianuarie 2015 Inspectoratul de Poliție Rîșcani a depus cerere de chemare în judecată împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, pe parcursul anului 2014 de către angajații Inspectoratului de Poliție Rîșcani au fost examinate 58 petiții depuse de către Rusnak Andrei privind atragerea la răspundere a persoanelor care desfășoară activitate de întreprinzător pe unele străzi din sectorul Rîșcani al municipiului Chișinău.

De cele mai multe ori petiționarul solicita ca Inspectoratul de Poliție Rîșcani după examinarea petițiilor în temeiul Legii privind accesul la informație și Legii cu privire la petiționare să-i prezinte informația de natură cum ar fi - furnizarea copiilor de pe procesele-contravenționale întocmite împotriva contravenienților, adresa concretă a săvârșirii presupusului delict, numele agentului economic, precum și altă informație cu caracter limitat sau personal.

Pentru evitarea adresării repetate a petiționarului și pentru a nu fi învinuiți neîntemeiat de protecționism sau alte infrațiuni, de către conducerea reclamantă după o analiză amplă s-a decis de a fi creat un sistem de evidență a proceselor - contravenționale.

Astfel, de la persoanele care de cele mai deseori erau vizate în petițiile lui Rusnak Andrei (12 persoane), la începutul anului s-au colectat consimțămintele lor în temeiul art. 4 al. (1) lit. e), art.5 al. (2), art. 11 al Legii privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 08 iulie 2011, care sunt păstrate la Inspectoratul de Poliție Rîșcani.

Urmare a adresărilor repetate a lui Rusnak Andrei privind prezentarea informației cu privire la accesul la informație, au fost expediate răspunsurile nr. R-264/14 din 04 martie 2014, nr. R-1289/14 din 22 iulie 2014, nr. R-1500/14 din 20 august 2014 și nr. R-1505/14 din 01 septembrie 2014, cu prezentarea informației solicitate pentru fiecare punct din petiție.

La 05 noiembrie 2014 în adresa reclamantului a parvenit solicitarea din partea Serviciului Protecție Internă și Anticorupție a MAI pentru a se expune asupra demersului Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal privitor la presupusa divulgare ilegală a datelor cu caracter personal, or răspunsul pretins a fost expediat în adresa Serviciului și a Centrului inclusiv.

La 17 decembrie 2014 la Inspectoratul de Poliție Rîșcani s-a prezentat reprezentantul Serviciului Protecție Internă și Anticorupție a MAI, cu solicitarea de a da explicații privind divulgarea informației cu caracter personal, comunicându-i-se că în acest sens există o decizie a Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cu nr. 02-11/96/14 din 05 decembrie 2014 prin care a fost constatăată încălcarea de către reclamant a prevederilor art. 4 al. (1) lit. a), b) și lit. c), art.5 al. (1), art. 29 și art. 30 al Legii privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 08 iulie 2011.

Invocă ilegalitatea deciziei date, deoarece ca rezultat al controlului nu au fost vizate interesele MAI, ci ale angajaților Inspectoratului de Poliție Rîșcani.

Nu este de acord nici cu constatarea efectuată de către Centru precum că răspunsul reclamantului este unul contradictoriu, în situația în care colaboratorii poliției la examinarea petițiilor lui Rusnak Andrei erau obligați să asigure informarea activă, corectă și la timp a cetățenilor asupra chestiunilor de interes public și asupra problemelor de interes personal, să garanteze liberul acces la informative, să respecte limitările accesului la informație, prevăzute de legislație, în scopul protejării informației confidentiale, vieții private a persoanei și securității naționale, lucru care a și fost respectat de colaboratorii reclamantului la colectarea consimțămintelor de la persoanele vizate în vederea prelucrării datelor cu caracter personal. Totodată a menționat că informația solicitată de petiționar este de interes public.

Mai mult ca atât, la 20 decembrie 2014 Inspectoratul de Poliție Rîșcani a expediat o solicitare în adresa pîrîtului, prin care și-a exprimat dezacordul asupra materialului de control, invocînd încălcarea a mai multor drepturi legale, în special încălcarea dreptului la apărare, dreptul de a face cunoștință cu materialele cauzei, de a prezenta probe, de a formula cereri, de a solicita audierea martorilor (persoanele la care se pretinde că le-ar fi fost încălcat dreptul la viața privată), anexînd în acest sens consimțămintele prelabile prevăzute de art. 5 al Legii privind protecția datelor cu caracter personal (12 la număr). Contrar scrisorii date, un careva răspuns la aceasta reclamantul nu a primit.

Indică că pîrîtul urma nemijlocit să-și anuleze decizia, în cazul în care în adresa instituției nu au parvenit cereri din partea persoanelor vizate precum că au fost furnizate date cu caracter personal unor terțe persoane. Or, în cazul dat nu a fost constatăată imixtiunea în viața privată a acestora.

Cere reclamantul anularea deciziei Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 02-11/96/14 din 05 decembrie 2014 prin care a fost constatăată încălcarea de către Inspectoratul de Poliție Rîșcani a prevederilor art. 4 al. (1) lit. a), b)

și lit. c), art.5 al. (1), art. 29 și art. 30 al Legii privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 08 iulie 2011.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani municipiul Chișinău din 26 noiembrie 2015, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată și tardivă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2016, a fost admis apelul declarat de Inspectoratul de Poliție Rîșcani și modificată hotărârea Judecătorei Buiucani municipiul Chișinău din 26 noiembrie 2015, cu excluderea din dispozitivul hotărârii mențiunea prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată, în rest hotărârea a fost menținută.

La 17 iunie 2016 Inspectoratul de Poliție Rîșcani a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a cerut admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, instanțele la adoptarea hotărârilor nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, au fost interpretate eronat normele de drept material.

Astfel, pe parcursul anului 2014 de către angajații recurentului au fost examinate 58 de petiții depuse de Rusnak Andrei privind atragerea la răspundere a persoanelor care desfășoară activitate de întreprinzător pe unele străzi din sectorul Rîșcani a mun. Chișinău.

De cele mai multe ori petiționarul solicita informația de natură cum ar fi furnizarea copiilor de pe procesele contravenționale întocmite împotriva contravenienților, adresa concretă a săvârșirii presupusului delict, numele agentului economic, precum și altă informație cu caracter limitat sau personal.

În baza ordinului nr. 347 din 01 noiembrie 2010 a MAI cu privire la aprobarea Instrucțiunii privind modul de înregistrare a contravențiilor, a persoanelor care le-au săvârșit și a rezultatelor examinării cauzelor contravenționale, în pct. 11 este prevăzut că actele de evidență primară pînă a fi introduse în sistem, se înregistrează în Registrul de evidență a contravențiilor, a persoanelor care le-au săvârșit și a rezultatelor examinării cauzelor contravenționale, care este considerat drept document unic de evidență primară.

Pentru evitarea adresării repetate a petiționarului Rusnak Andrei, pentru a nu fi învinuiți de protecționism sau alte infracțiuni, s-a creat un sistem de evidență a proceselor contravenționale.

Susține că în limita atribuțiilor instituite prin lege, recurentul a colectat consimțământul de la 12 persoane, care de cele mai dese ori au fost vizate în petițiile lui Rusnak Andrei, în temeiul art. 4 al. (1) lit. e), art. 5 al. (2) din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, care sunt păstrate la IP Rîșcani.

Deși prima instanță a audiat mai mulți martori în cadrul ședinței de judecată, care au declarat că fiind sancționați contravențional pentru comercializarea neautorizată nu li s-a explicat conținutul consimțământului lor la prelucrarea datelor cu caracter personal, or instanța nu a dat apreciere depozițiilor date prin prisma art. 5 al. (1) al Legii nr. 133 din 08 iulie 2011, în situația în care aceste consimțăminte au fost acumulate conform legii.

Totodată a indicat că, informațiile i-au fost expediate lui Rusnak Andrei conform solicitărilor lui, deci recurentul a asigurat petiționarului informația activă, corectă și la timp asupra chestiunilor de interes public și asupra intereselor de interes

personal, să garanteze liberul acces la informație, să respecte limitele accesului la informație în scopul protejării informației confidențiale, vieții private a persoanei și securității naționale, lucru care a și fost respectat de către recurent la colectarea consimțămintelor de la persoanele vizate. Or, informația cerută de petiționar era una de interes public.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Inspectoratul de Poliție Rîșcani nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe cînd în recursul declarat de Inspectoratul de Poliție Rîșcani asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Inspectoratul de Poliție Rîșcani ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul Inspectoratului de Poliție Rîșcani se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Galina Stratulat